

[Jens Møller.]

Udtryk herfor. Den højtærede Udenrigsminister har vist Vilje og Evne til Nødvendigheden af et godt Forhold til det tyske Nabofolk. Ved Behandlingen af den med Tyskland afsluttede Ikke-Angrebspagt i dette høje Ting har jeg givet Udtryk for den kloge Politik, den højtærede Udenrigsminister havde Æren for, og udtalt Haabet om, at den Vilje til Neutralitet, han havde vist, maatte finde Vej ogsaa til det danske Folk, for ellers vilde Traktatens Værdi blive svækket. Jeg tror, at hele det danske Folk i den øjeblikkelige Situation er overbevist om Betydningen af denne Ikke-Angrebs-traktat. Den har i disse Dage været det bedste Instrument i den højtærede Udenrigsministers Haand til at møde en vanskelig Situation, og jeg vil haabe, at dens Muligheder vil række langt fremover. Efter vore Erfaringer i Grænselandet er det danske Folk i sin Holdning over for Tyskland ikke neutralt. Det er uhyre beklageligt. Skylden for denne Situation har de danske Partier, som med deres Presse i Aarevis i en ufor-svarlig Ophidselseskampagne mod Tyskland og det nationalsocialistiske System har op-hidset Grænsbefolkningen.

Det forbavser ingen, at man nu paa Gaden og i Butikkerne, paa Arbejdsplad-serne, i Jernbanekupeerne, overalt og altid maa høre, at Tysklands Regering og Regime er eneansvarlige for Krigen og dermed ogsaa for alle Vanskeligheder, som denne for-bryderiske Krig har paaført det danske Folk. Har ikke Systempressen med Flid hidindtil indprentet den samme Befolkning, at Tysklands nuværende Magthavere var en Forbryderbande, Adolf Hitler en Morder, Göring en af Morfin nedbrudt Sadist o. s. v.? Tror man da virkelig, at det kan fortsættes i Aarevis, og at man saa pludselig kan paabyde, at nu skal Folket pludselig være neutralt? Det virker modbydeligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, naar Ord-føreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, her fra denne Talerstol forlanger Neutralitet som en nødvendig Holdning, efter at han selv har doceret, at Nationalsocialismen var en Pest for Europa. Hvad skal man tro om en saadan Neutralitets Ærlighed, naar denne Mand med disse tidligere Udtalelser skal være Ordfører for det største Regeringsparti i et saadant Æmne?

Det er med dyb Beklagelse, jeg frem-drager disse Kendsgerninger i Dag i dette høje Ting. Vi har været tilbageholdende over for de Uhyrligheder, vi har været Vidner til, men jeg skal være villig til over for en-

hver, som ønsker det, at fremdrage det. Vi var tilbageholdende, fordi Situationens Alvor paabød os det, men nu maa alt dette siges, for at Offentligheden kan faa Besked om alt det, vi har været Vidner til, og hvor-ledes denne Hetzpropaganda har virket i Grænselandet Nordslesvig. Aldrig nogen Sinde var Modsætningerne saa store og Kløfterne mellem de to Nationaliteter saa dybe som i Dag. Jeg beklager denne Til-stand yderligere, fordi den er saa unød-vendig og skadelig og slet ikke hører hjemme i Nordslesvig. Grænselandets Befolkning har efter 1920 med faa Undtagelser villet et godt Naboforhold til det tyske Folk, ogsaa efter 1933. Naar det ikke er lykkedes i fuldt ønskeligt Maal og i Dag giver Frygt for Haabløshed, har ene og alene Partierne og deres Presse Skylden derfor. Som man saar, saadan skal man høste. Har man nu i Aarevis saaet Ufordragelighed, hvilken Høst kan man saa forvente, selv om man pludselig paabyder en streng Neutralitet? Heroverfor har der aldrig været Tvivl om den national-socialistiske tyske Regerings Holdning over for Danmark. Utallige Gange har Rigs-kansleren og den tyske Regerings førende Mænd givet Udtryk for Ønsket om en ufor-anderlig god Forstaaelse og et godt ven-skabeligt Naboforhold mellem de to Folk.

Særlig beklagelig bliver denne Situation i en Stund, hvor Landets Regering opfordrer til Samling i en Alvorstid om de Opgaver, som skal lette Folkets Vanskeligheder ogsaa i Grænselandet. Vil man samvirke, maa man fremfor alt sørge for en ligelig Fordeling af de Byrder, som man paalægger. Jeg har ved tidligere Lejligheder gjort Rede for de særlige økonomiske Vanskeligheder i Nord-slesvig, og hvor Hovedaarsagerne dertil maa søges. Den efter 1920 indførte Ordning af Kapitalforholdene i Nordslesvig og den af Landet derefter førte Valutapolitik har paa-ført Nordslesvig utaalelige Kapitaltab, som har trykket dets Landbrug i Knæ. Jeg har tidligere udtalt, at hvis man ønskede Ro og Tryghed i Grænselandet, var en Sanering til Bunds en bydende Nødvendighed, men det skulde gøres nu. Der er intet sket siden, ingen Antydninger af Vilje har vist sig til at raade Bod paa Uretten mod Nordslesvig.

Man har fra forskellig Side søgt at aflede Opmærksomheden fra Problemet ved at paastaa, at Fremdragelsen af disse Ting fra min Side kun var et gement Angreb paa Dan-mark. Jeg maa dertil sige, at Tallene og Paastandene har man ikke rokket ved, og de Udtalelser og Domme, jeg fremdrog, hidrørte ikke fra mig, men fra gode danske Mænd. Med denne Indstilling er dette Pro-